

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

טעם אמירת תיקון פורים בשבת זכור

מספר גנוזות ותשובות לחכמי תימן סי' ע' סמך למנהג תקון פורים בשבת זכור, מצאתי כתוב, מחמת בני הכפרים שאינם נמצאים עשרה, רק בשבת. ומגילה בעי עשרה לכתחילה, משום פרסומי ניסא, ומגילה בשבת אסורה בטלטול למקצת רבואתא. על כן קורין תקון פורים לרבי יהודה הלוי, שהוא סגנון כל מגילת אסתר, וביום פורים ליכא חשש אם יקראו המגילה יחידים. ועל כן נקרא תקון פורים ולא תקון שבת זכור, לטעם קריאת מגלה בעשרה וכו', כנזכר לעיל, וק"ל:

ובהערות שם ביארו והוסיפו: והיינו שנתקן לשם הפורים, ולא מפני השבת עצמה. ומהר"א חזאי בהקדמת פירושו לתקון פורים, כנדפס בתכלאל עץ חיים מהדורת הרש"צ דף של"ד ע"ב, כתב, הנה המנהג הזה משתלשל והולך לקרות תקון פורים בשבת שלפני פורים, כדי לפרסם הנס, עכ"ל. ואמנם טעם רבינו שונה, אך יש לסמוך לדבריו את טעם מהר"א חזאי, שכן פרסום הנס שייך בזה כיון שהוא בעשרה. אלא שהוסיף על כך שכן הוא דוקא בשבת ולא פורים, מפני שרק בשבת מתפללים בעשרה:

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני וגו' נפש כי תחטא וגו' (ויקרא ד. ב)

כותב האלשיך הקדוש על זה הפסוק: ראוי לשית לב וכו' אמנם הנה כוונתו יתברך להעיר אוזן עם בני ישראל הקטנים עם הגדולים, ישמרו פן ואל יאמרו ללבבם אם המצא תמצא בידם חטא שוגג, ברוך ה' ואעשיר כי לא ברשע ולא בפשע פעלתי עולה, ולא אתעצב אל לבי על שגגה שיצאה מתחת ידי ואנכי לא ידעת, ואנכי אדם ולא אל שלא אוכל להתעלם או לשכוח, כי דרך אנשים לי, וכל עדת ישראל ישגו, כי השגגה מצויה בכל אדם. והנה יהיו הדברים האלה שומה בפיהם ובלבם להקל מעליהם אשמת דבר כל עון שוגג. ולא מזער הוא, כי קו לקו הלוך ילך ופשוע ידו בכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשם. על כן למען ובעבור הסייד תועה זו מלבנו, בא האלדיים ויאמר דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא, לומר הנה ידעתי דרך אנשים שהוא לדבר ולומר כי יחטאו שוגג מה עשיתי ובמה נחשב הוא, כי לא לבי הלך במעשה הרע. ואם נעשה ולא מלבי, מהבל ימעט חטאתי זה. על כן וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל, כלומר כי מה שראוי להם לאמר, אינו כדרך אנשים, כי אם מה שראוי להם לאמר נפש כי תחטא בשגגה, והוא כי אין זה לו כי אם שגם בלא דעת נפש לא טוב. שאם יחטא איש שוגג, אין זה כי אם שנפשו לא טובה היא מאיזה עון שעשה תחלה, ואותה עברה גרמה לו זאת. והוא, כי אשר אין בידו עון אשר חטא, אין שוגג בא על ידו, כי הוא יתברך אפילו בהמתם של צדיקים אין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידו, צדיקים עצמן לא כל שכן. והוא מאמר הכתוב רגלי חסידיו ישמור וכו'. וזהו מה שראוי לאמר, הוא נפש כי תחטא בשגגה, מהיכן נמשכה לו תקלה זו, הלא הוא מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ועשה אחת מהנה, כי אשר כבר עשה אחת מהנה גרם לו תבא תקלת שגגה זו מתחת ידו. ועד כאן לענייננו ושם האריך עוד.

הרבה פעמים שומעים אנשים המתרצים התנהגותם השלילית 'אתה צודק אבל אני לא שולט על עצמי'. זו התשובה אוילית כשלעצמה, מפני שאם אדם יכה אדם אחר בכעסו או זיוקו, אף שופט ושום אדם בעל שכל ישר לא יפטר מן הדין, אלא ימצו עמו את הדין לתומו. ואם באמת אדם זה לא שולט על עצמו, ישימוהו אחר סורג וברית לבל יסכן אחרים. אלא מה, שגוף האדם פועל בתגובות טבעיות, ובפרט שיצר הרע מקנן באדם ועל כן מיד כועס ומגיב לא מהפך השכלי.

וכדי למנוע זאת צריך האדם לעשות הכנה לכל דבר, ורק אז יוכל לשלוט על עצמו. וכמו שאדם שידקרוהו בלט מאחורה במחט קטנה יקפוץ בבהלה מהדקירה, אך אם יכנס לו קוץ בגופו יקח את אותה מחט וידקור עצמו פעמים רבות עד שיצא הקוץ ולא יקפוץ בבהלה. וזאת מפני שהיה מוכן לקבל דקירות. ומכיון שכן, כל מקרים שיקרו לאדם אדם יתבע עליהם, כי הוא צריך לדעת להכין עצמו היטב כי מחובתו להתנהג כבן אדם. ובפרט כאשר משפיע הוא על סביבתו ובפרט אם התנהגותו היא כלפי ילדיו, שלא רק שמזיק הוא לעצמו, אלא אף הורס חינוך ילדיו כמו ידיו ואינו מבין למה הם מתנהגים כך. על אחת כמה וכמה כשמדובר במחנך / מחנכת שעליהם התביעה היא פי כמה וכמה. ואף אם ירבה האדם תפילות רבות לבורא עולם, לא יסייעוהו מן שמיא אם לא יעשה השתדלות אמיתית. משמים עוזרים למי שעוזר לעצמו, וכמאמר חז"ל 'הבא ליטהר מסייעין אותו'. לא אמרו, הרוצה ליטהר אלא הבא, מי שעשה מעשה התאמץ ובא. וכמרדכי ואסתר שלא סמכו רק על תפילותיהם אלא עשו מעשים של השתדלות והתאמצות רבה ביחד עם תפילותיהם הרבות. וה' ב"ה יסייענו על מעשה רצונו, אמן.

מה שנוהגים בשאר קהילות ליתן לעניים קודם פורים "זכר למחצית השקל", לא נהגו בתימן, כי חיוב זה אינו אלא בזמן בית המקדש. ומכל מקום בזמננו טוב לעשות כן לחיזוק הישיבות ושאר מוסדות התורה

הזקוקים לעזרה, כי הם חיינו ואורך ימינו. (שלחן ערוך המקוצר סי' קכ"ב סע' ז')

ניתן להעביר למזכירות המוסדות: 03-9097022

מחידושי רבותינו

הקדמה לספר ויקרא

עד לא עיילנא לגנוזיא דהאי ספרא דאתקרי שמיא ויקרא, נבאר כל סדרא דפרשיין דיליה דאינון עשרא. ליקבה"ו.

הנה מודעת זאת שחייב עלינו לידע יסוד המצות, שהם תרי"ג מצות התורה, שאע"פ שיש כמה מצות שאינן נהגין עכשיו בזמן הזה, והם כגון: מצות סדר קדשים, ק"ו למצות זרעים, ולמצות סדר טהרות, אעפ"כ חובה עלינו ללמוד הלכותיהם, כי המצות אשר צוה אדון העולם, יש לידע יסודותיהם אע"פ שאינן צריכים עתה, כי על כל המצות מצטוונו: ולמדתם אותם.

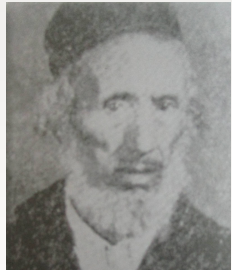
ונאמר: שמור את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם וגו', ונאמר: ושמרתם מצותי ועשיתם אותם. הא למדת שהשמירה והעשייה שני דברים הם, כי אין שמירה אלא בלב שנאמר: כי נעים כי תשמרם בבטןך יכונן יחד על שפתיך. וכן אמרו רבותינו: ושמרתם - זו המשנה, ועשיתם - זו העשייה. וגם שעסק המצות ר"ל: לימוד הלכותיהם, הוא עולה במקום המצוה עצמה. כמשארז"ל בסוף מסכת מנחות: זאת תורת העולה, זאת תורת המנחה, זאת תורת האשם, זאת תורת החטאת. כל העוסק בתורת עולה, אינו צריך עולה. כל העוסק בתורת מנחה אינו צריך מנחה. וכל העוסק בתורת חטאת א"צ חטאת. וכל העוסק בתורת אשם א"צ אשם. וכן אמר הכתוב: ונשלמה פרים שפתינו. (עכ"ל סמ"ג בקיצור).

גם ידוע שכל תורה שבע"פ היא פירוש תורה שבכתב, שלפ"ז כל תשבע"פ היא פי' תרי"ג מצות התורה, והכל נשרש בתרי"ג מצות.

והנה עסק התורה הוא צריך הכנות רבות, כמ"ש רז"ל (אבות פ"א): שהתורה נקנית במ"ח דברים, ואלו הן: בתלמוד וכו' באימה, ביראה, בענוה, בשמחה, בטהרה, וכו'. ע"כ. כי אם עוסק שלא לשמה, כגון לקנטר וכיוצא בו, להיות שמח בהוראה, הרי היא נעשית סם מות. וכן אמרו: כל העוסק בתורה שלא לשמה, ראוי לו שלא בא לעולם, ומוטב לו שנהפכה שלייתו על פניו, ולא יצא לאויר העולם.

ועיקר לימוד התורה הוא בענוה, כי ענוה גדולה מכולן (פי' מכל המדות שמנה שם: זהירות, זריזות, קדושה, טהרה). כי ע"י הענוה יקנה האדם כל מילי דמיטב, שבעת עסקו בתורה ישים אל לבו מאין בא ועל מה בא לעולם, שאינו כ"א לעבוד את הבורא ב"ה. ויתן אל לבו שהוא הבל וריק, ושהוא רמה ותולעה בחייו ק"ו במיתתו. וישם נגד עיניו גדולת הבורא תמיד, ושפלות האדם שהוא בש"ר וד"ם, שהוא ר"ת: בושח סרוחה רמה (ואפר) דם מרה. וכשיתן אל לבו כל זה, בודאי שתורתו עד עתיק יומין סלקת וקיימת קמיה. וזהו רמו סדר פרשיות: ויקרא צו שמיני ור"ל: שכשיקרא המצות, היינו: בפ"י המצוות שהיא כל התורה שבע"פ, יזכור שפלותו וקטנותו. ובא הרמו: ויקרא צו ר"ל שחובה על האדם שיקרא פי' המצות, אפי' פירוש המצות שאינם נוהגות עכשיו. ושמה תאמר שבעל תורה שהוא הת"ח לא יהא בו גסות הרוח כלל וכלל. לזה בא הרמו: שמיני והוא רמו משז"ל: צריך ת"ח שיהא בו אחד משמונה בשמינית, ומעטרא ליה כסאסא לשבולתא.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מרכת מלך 106
 תפוחת
 בן יעקב
 לרעל
 הולדת הבן
 יה"ר ע"כ
 להכניסו לתורה
 לחופה ולחיות
 ולמציע 106

אחרי חזקה!
 תמיד ראשונה
 על אף שקטן מניינה
 אך הפעם אחרונה
 ואף קטנה
 בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ההנהגה בפורים
 בפורים ירבה בשמחה,
 ובאכילה, ובשתייה, ובמשלוח
 מנות איש לרעהו, ובמתנות
 לאביונים, ותהיה כוונתו לשם
 שמים שלא יקל ראשו
 בדברים בטלים ובניבול פה,
 אלא ישמח בשם יתברך
 ובנסים שעשה לאבותינו ויודה
 וישבח לשם.
 פרי צדיק
 למוהר"ר צאלח צאלח זצ"ל

אחר כן באו פרשיות תזריע מצורע. ונקדים לביאורם מ"ש הרב הק' בעל שלי"ה, בגודל מדת ההתבודדות בשער האותיות, באות צד"י צניעות דף מ"ח ע"ד, וז"ל: עוד מעלה גדולה ונפלאה רמה ונשגבה הנכלל במדת הצניעות הצנע לכת עם אלהיך, הוא מעלת ההתבודדות, שיתבודד האדם וישב בדד בדי' אמות של הלכה, שיהא סגור ומסוגר, מן המקדש לא יצא, רצוני לומר: מבית קדושה שלו, ולא יתערב עם ב"א. וכמ"ש ירמיה: מי יתנני במדבר מלון אורחים, כי אז ניצול האדם מכל העבירות שבין אדם לחבירו. גם נשאר קדוש בדמו"ם, וניצול מתאוה וחמדה ועוסק בתורה, כי אין לו ביטולים נגדו ואינו לומד ממעשה הדור, ומתייחד עם קונו. וזהו: הצנע לכת עם אלהיך, ושיהיה מוצנע ומסוגר ואין אתו רק הש"י. ואף כשהולך מהסגר שלו, לא ילך רק עם אלהיך, כלומר: לבהכ"נ ולבהמ"ד - שהם בית אלהיך, ובחזרתו משם, תיכף ומיד יחזו להסגר שלו. ודבר זה מביאו לאור התורה, כי סגולה נפלאה של ההתבודדות, פותח לו בהתורה, כי שם ביתו, וכו'. וממעלה זו יזכה למדרגות רבות קדושות וטהורות וידיעת הנעלמות, עכ"ל בקיצור. ואם בינה שמעה זאת, ודייק באומרו שדבר זה הוא מביאו לאור התורה, שמדת ההתבודדות היא סגולה נפלאה לפתוח לו פתח בהתורה, ור"ל: שיוכה לחדש חידושים בתורה, וכל יום הולך ומוסיף, כל יום מתחדשים ד"ת אצלו חדשים לבקרים. וידיעת הנעלמות, הם סודות התורה אשר עין לא ראתה ונעלמה מעיני כל חי, והוא ידע אותם. והכל ע"י שהוא יושב בדד, ודעתו אינה דבקה אלא בהש"י, ואינה פונה כ"א אל התורה, ויזכה לאור התורה להיות מזריע בתורתו ועושה פירות. ולפי שמידה זו היא מעיר לעזור לאדם ליכות לאור התורה, שיהיה מזריע בה ועושה פירות, לזה בא סדר הזה של תזריע מצורע זה אח"ז, כמורה אל האדם. ור"ל: אם אתה מבקש שתזריע בתורה (הנרמזת לעיל בתיבת צו שהיא התורה, שכללותה היא תרי"ג מצות ואתה קורא בהן) מצורע ר"ל: היה מצורע, שת"א: סגירא, כלומר: שתהיה סגור ומסוגר בבית הקדושה שלך, וגבי מצורע כתיב: בדד ישב, שר"ל: יחידי, כמ"ש רז"ל. ור"ל: שתהיה מתבודד בדי' אמות של הלכה, ולא תתערב בין ב"א, ועי"ז תזריע בתורה, כי יתודעו לך הנעלמות שהן הסודות הגנוזים הנעלמים שיתגלו לך, וזה בהיותך מצורע, שת"א: סגירא, שאתה סגור ומסוגר, ולא תיראה החוצה אל העי"ן. המשך בעמוד הבא

לזש"ק
 תומר ישראל בן יעקב
 ואודליה בת מנשה

לרפואת הנפש והגוף
 לתמר אפרת בת יחיא
 בשכחע"י

לרפואת
 יוסף בת משה דנין
 בשכחע"י

המשך מהעמוד הקודם

מהליכות אבותינו

מהנהגות זקננו בפורים

חי את המגילה – מספרים על מארי יפת זכריה זצ"ל אשר התגורר ברמת השרון. שבנו היה קורא את המגילה, והוא היה שומע ובשעת הגזירה היה בוכה ובשעת ההצלחה היה שמח, ומקיים בעצמו 'ונהפוך הוא' דברים כפישוטן.

מעות פורים – סיפר הרב יחזקאל שרעבי זצ"ל (ספר 'תפארת תימן' עמ' 152) על מארי עמרם קרח זצ"ל, שבפורים המארי היה יוצא מביתו ובידו שקית גדולה וממנה היה מחלק לילדים מעות פורים. היו אומרים לו הילדים תביא לנו מעות פורים? קודם היו עומדים ומחכים, והיה נותן להם לפי התור, אחד אחרי השני. עוד הוסיף הרב יחזקאל, בפורים כל אחד הולך לביתו ולוקח אתו כסף מלוא הכיס, וממתקים לילדים, וכולם שמחים.

לבסומי בפוריא – עוד סיפר הרב יחזקאל על מארי עמרם קרח זצ"ל שהוא היה שותה בפורים אך ח"ו לא משתכר אלא הולך לישון. היה מקדש את השכל, היה שותה אבל לשם שמים לעונג, בקדושה ובטהרה כמו שצריך, והקול שלו כמו רבבה, היו משתגעים מקולו כשהיה שותה יין ושר. וגם היה אומר את הקישור [דבר תורה] על הסעודה.

ורק אתה יושב בדד יחידי, שע"ז תזרע בתורה ותחדש בה חידושין לאמתה של תורה (נ"א כאמתה), שהיותך מתייחד עם הבורא ב"ה, ודיבור ומו"מ שלך קדושים. ובהיותך ממת עצמך על ד"ת ביחדי, אז קדוש יאמר לך, וזה רמז: אחרי מות קדושים, והוא ע"ד מאז"ל: זאת התורה אדם כי ימות באהל – זה הממית עצמו באהלי החכמים. ור"ל אחרי מות – אחרי שאתה ממת את עצמך באוהל התורה, אז קדושים אז אתה נקרא קדוש, כי מדת ההתבודדות הוא מעיר לעזור לקנות ע"י מדרגת הקדושה, כנו"ל בדברי הרב בעל שלי"ה הק' זצ"ל.

ואחרי שהודיע, שע"י שממית עצמו באהל התורה נק' קדוש, בא להודיע אימתי נק' קדוש, ואמר אמור בהר סיני בחוקתי, כלומר: שיעסוק בתורה בעונה. והרמז הזה של אמור בהר סיני וכו', הוא כך פ"י: כשתעסוק בתורה שהיא כוללת כל התרי"ג מצות תהיה בעונה. והיינו: בהר סיני – שהוא עניו, ר"ל: אמור בהר סיני, כלומר: בעונה. בחוקתי שהם מצות התורה, שכשתעסוק בחוקות התורה אמור אותם בהר סיני, דהיינו בעונה. ואעפ"כ צריך ת"ח שיהא בו שמונה בשמינית גסות רוח. וזה נרמז לעיל בסדר: ויקרא צו שמיני, כדפירשנו לעיל. וכאן רמז שעסק תורה יהיה בעונה, שאז קדוש יאמר לו.

(עטרת תפארת' למהר"ח סטאני זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מעין המון, אחשוורוש ומרדכי בתימן

משפחת לוי בוסאני נתברכה בבנים ובבנות. לאחר שנפטרה אשת נעוריו, נשא אבי המשפחה אשה שניה ובירכו השם בבנים ובבנות נוספים. לימים מת האב והניח אחריו ילדים קטנים מאשתו השניה. חיש מהרה תפסו ילדיו הבוגרים מאשתו הראשונה את כל רכושו, וטענו כי הם עשו את הרכוש, ולפיכך אין לאחיהם הקטנים כל חלק בו. היתומים הקטנים הגיעו עד פת לחם ממש. כשפנתה האם לאחים הגדולים בני צרתה בתחנונים, לא נענתה. כיון שכך נאלצה לתובעם למשפט. וזאת הם רצו, כדי לייגעה ולייאשה שהרי לנהל משפט בתימן זהו דבר קשה ויקר ומבוסס על שוחד.

בחכמתה הלכה האם עם ילדיה לאימאם יחיא וסיפרה לו דברים כהויתם. האימאם השיב לה, כי תלך לביתה והוא יטפל בענינה. לאלתר שלח לאחים הגדולים וביקשם שלא יקפחו את אחיהם הקטנים. ענו האחים, זהו רכושנו שעשינו במו דינו ואין לאבינו ולאחינו הקטנים כל חלק בו. כששמע האימאם את סרובם וחשש מפני עינוי הדין בערכאות, זימן את ראש הקהילה הרב יחיא יצחק הלוי זצ"ל, ואמר לו, אני מצווה עליך אתה ומחמד אלסחוי סוחר נכבד, שפטו משפט צדק בין בני לוי בוסאני הגדולים והקטנים. דע, אינני רוצה לשלוח את האלמנה לדיינינו, איני צריך לפרש לך מדוע.

רבינו יחי"ה בדק העניין בדיקה יסודית, תיכף ומיד ריכז את הרכוש, רשמו והקפיאו. אחר, זימן את האחים הגדולים ויחד עם מחמד אלסרחי ניסה לשכנעם להפריש חלק מהרכוש לאחיהם הקטנים. אך הם סירבו בטענה שהשמיעו כל הזמן, רכוש זה אנו עשינו. כיון שכך, הוציא רבינו יחי"ה פסק דין מנומק ומבואר, חתם עליו הוא ומחמד אלסרחי, מסרו לאימאם יחיא ואמר לו. תפקידי תם, הנראה לעניות דעתי פסקתי.

האימאם ביקשו ללכת לבית הדין המוסלמי הגבוה לאשר את פסק דינו. כשהלך רבינו יחי"ה לאשר את הפסק, סירב בית הדין המוסלמי, בטענה שזה פסק דין של יהודי. לכן חזר האימאם יחיא ומסר לו את פסק הדין. האימאם קצף על בית הדין, ואישרו הוא כסמכות העליונה, והטיח בפני בית הדין לאמור, הלוואי ויכולתם לפסוק פסק דין כזה בנוי להפליא מנומק באופן צודק ומשכנע, מנוסח בבחירות הדעת ובמחשבה צלולה. וכל זה במהירות, יש ללמוד ממנו.

משעה שהאימאם אישר את פסק הדין, שלח לאחים והבהיר להם תוכנו ונימוקיו, וביקשם לבצעו בו ביום. אך הם סירבו. לאלתר ציוה לאסרם בבית הסוהר הקשה 'אלקלעה', עד שיתרצו. חלף שבוע והם עומדים בסרובם. שלח אותם לבית הסוהר יותר קשה, והמשיכו במרים. אז הודיע להם, כל יום של סירוב אוסיף על פסק הדין חומש.

כשנוכחו לדעת שיאלצו לקיים את פסק הדין, נכנעו ואז שוחררו מבית הסוהר. בעודם בבית הסוהר ניסו בכל מיני דרכים ובתשלומי שוחד, לערב אנשים נכבדים אצל האימאם יחיא. האימאם בתשובתו אמר, פסק דין צודק שנעשה על ידי רבינו יחי"ה, מן הדין לקיימו. הלוואי והיו אחרים שופטים כמוהו בעין חודרת ובלב רגש.

פסק דין זה עורר בקהילה היהודית והמוסלמית ובשופטיהם, ענין רב, והעלה את יוקרתו של רבינו יחיא מאד.

(אישי ימינו ח"ג עמ' רצד)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תלמידי ביתה די
לרגל סיומם
משניות מסכתות
סוכה, תענית,
ביצה, מו"ק,
חגיגה ומגילה,
יצאו להתרענן
ולחדש כוחות
בפארק אפק
כאשר פתחו יום
זה בתפילה על
קברו של מוהר"ר
עזריה בסיס זצ"ל

חכמי תימן

הרב משה בן שלום דעוס זצ"ל
היה מחכמי העיר 'ביצ'א'
שבדרום תימן.
היה נוהג ללכת לאזור חבאן
ללמד תורה לילדי המקום.
הסמיך לרבנות תלמידים רבים
ובנייהם את חכמי העיר חבאן
הרב יוסף בן הלאל הרב יוסף בן
עואץ הלל ועוד.

יתגרך משפע בריכה העליונה,
אהובינו מיודעינו אשר הולך
ומוסיף לכל אשר לאגל דו,
הי"ה בנימין יחב הי"ו
יהא רעוא שיתמלאן כל
משאלות לבו לטובה, ויוכה
לכל מדה טובה ולשמחת בית
השאובה הוא ונע"ב ולכל זרעו.

התודה...

הברכה...

לאיש היקר והנכבד, ידידינו
מקדמת דנא, והוא אלא הכלים
נחבא, אשר חוסך הוצאות רבות
לת"ת, בכליו הנאים והנוחים במה
שזיכה ה' ברחמו הרבים,
ר' טל שיאחי ונע"ב הי"ו
יהא רעוא מן קדם מריה שמיא,
שיראן כל זרעם הולכים בדרכי
האבות כרעון שוכן עילאה, עושים
רצונו יתגרך בצאהבה ובשמחה
ללא גבול וללא הפסקה, ויהיו
כולם מעדולי הדור הבא, מאצרכים
ימים ושנים מתוך בריאות איתנה
ועהורא מעליא, טוב שם משמן
טוב יהיה זכרם בעלמא, אצ"י.

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"י"ן ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד

רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובחמנות מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תש"פ

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תש"פ הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה